KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/658

af 15. maj 2020

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2015/309 om indførelse af en endelig udligningstold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse former for regnbueørred med oprindelse i Tyrkiet efter en interimsundersøgelse i henhold til artikel 19, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 19, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Tidligere undersøgelser og gældende foranstaltninger

(1) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/309 ([2]) (»den oprindelige forordning«) indførte Kommissionen en endelig udligningstold på importen af visse former for regnbueørred med oprindelse i Tyrkiet (»de gældende foranstaltninger«). Tolden spændte fra 6,9 til 9,5 %.

(2) Efter en delvis interimsundersøgelse vedrørende subsidiering af alle eksporterende producenter besluttede Kommissionen den 4. juni 2018 at opretholde de oprindeligt fastsatte foranstaltninger (Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/823) ([3]). Den fandt, at den ændring i den tyrkiske lovgivning om subsidier til ørredproducenter, der var genstand for den fornyede undersøgelse, ikke begrundede en ændring af den udligningstold, der gælder for alle ørredproducenter i Tyrkiet. Det blev imidlertid bemærket, at virkningen af den lovgivningsmæssige ændring varierede på virksomhedsniveau og afhang af de enkelte virksomheders særlige situation ([4]).

1.2. Anmodning om en delvis interimsundersøgelse

(3) Den 5. juni 2018 indgav en af de eksporterende producenter i Tyrkiet, »BAFA Su Ürünleri Yavru Üretim Merkezi Sanayi Ticaret AŞ«, som er en del af Kiliç Group (»ansøgeren«), en anmodning om en delvis interimsundersøgelse, begrænset til undersøgelsen af subsidiering, for så vidt angår ansøgeren.

(4) Ansøgeren hævdede, at omstændighederne med hensyn til subsidieringen i Tyrkiet, som de gældende foranstaltninger var baseret på i forhold til dennes virksomhed, har ændret sig, og at ændringerne var af varig karakter, for så vidt angår ansøgeren.

1.3. Indledning af en delvis interimsundersøgelse

(5) Kommissionen fastslog, efter at have underrettet medlemsstaterne, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en delvis interimsundersøgelse, og offentliggjorde den 22. maj 2019 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* (»indledningsmeddelelsen«) ([5]) om indledning af en delvis interimsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 19, stk. 1, begrænset i omfang til en undersøgelse af spørgsmålet om subsidiering, for så vidt angår ansøgeren.

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55.

([2]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/309 af 26. februar 2015 om indførelse af en endelig udligningstold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse former for regnbueørred med oprindelse i Tyrkiet (EUT L 56 af 27.2.2015, s. 12)

([3]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/823 af 4. juni 2018 om afslutning af den delvise interimsundersøgelse af udligningsforanstaltningerne vedrørende importen af visse former for regnbueørred med oprindelse i Tyrkiet (EUT L 139 af 5.6.2018, s. 14).

([4]) Betragtning 49 i gennemførelsesforordning (EU) 2018/823.

([5]) Meddelelse om indledning af en delvis interimsundersøgelse af udligningsforanstaltningerne vedrørende importen af visse former for regnbueørred med oprindelse i Republikken Tyrkiet (EUT C 176 af 22.5.2019, s. 24).

1.4. **Den nuværende undersøgelsesperiode**

(6) Den nuværende undersøgelsesperiode (»NUP«) omfattede perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2018.

1.5. **Interesserede parter**

(7) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen alle interesserede parter til at deltage i undersøgelsen. Desuden underrettede den specifikt ansøgeren, EU-erhvervsgrenen (producentsammenslutningen) og de tyrkiske myndigheder om indledningen af den delvise interimsundersøgelse.

(8) Interesserede parter fik mulighed for at give deres mening til kende skriftligt og anmode om at blive hørt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

(9) Dansk Akvakultur, den producentsammenslutning, der repræsenterede klageren i den oprindelige undersøgelse, indgav et indlæg. Den var af den opfattelse, at de ændringer af den retlige ramme, som de tyrkiske myndigheder havde gennemført, ikke kunne anses for at være af varig karakter, og at det subsidiebeløb, der blev tildelt ørredproducenter, herunder ansøgeren, stadig var højt. Den fandt også, at ansøgeren ikke kunne anmode Kommissionen om at revidere sin subsidiesats udelukkende på grundlag af nedskrivningen af den tyrkiske lira, og at Kommissionen bør tage hensyn til andre subsidieordninger for ørredproducenter, som ansøgeren kunne drage fordel af. DAO fandt, at Kommissionen også burde tage andre faktorer i betragtning, såsom den omstændighed, at de tyrkiske importpriser i betydelig grad underbød EU-erhvervsgrenens priser.

(10) Kommissionen mindede om, at anmodningen om en interimsundersøgelse ikke kun var baseret på den af DAO anførte nedskrivning af den tyrkiske lira. Hovedårsagen til anmodningen om den fornyede undersøgelse var snarere påstanden om, at subsidieringsniveauet for ansøgeren faldt efter den lovgivningsmæssige ændring i Tyrkiet i 2016. For det andet bemærkede den ligeledes, at undersøgelsen var begrænset til en vurdering af subsidieringsniveauet, for så vidt angår ansøgeren. Underbudsniveauet (der vedrørte en vurdering af EU-erhvervsgrenens skade) var ikke genstand for denne undersøgelse. Kommissionen vurderede derfor subsidieringsniveauet for ansøgeren og den varige karakter af de i betragtning 30-57 omhandlede ændringers varige karakter.

(11) Efter fremlæggelsen af oplysninger og den supplerende fremlæggelse af oplysninger gentog DAO sit synspunkt om, at udsvingene i en valuta ikke kunne betragtes som en ændring af varig karakter, og at Kommissionen burde have taget nedskrivningens bidrag til udviklingen i subsidieringsniveauet i betragtning.

(12) Kommissionen accepterede, at kursen på valutaen i Tyrkiet havde svinget siden den oprindelige undersøgelse, og at valutakursudsving ikke som sådan kunne betragtes som en ændring af varig karakter. Den var imidlertid uenig med DAO om, at den burde have behandlet valutakursen i den oprindelige undersøgelse som »reference« for at vurdere virkningen af dens udsving på beregningen af subsidiebeløbet. Mens valutakursudsving uundgåeligt påvirker den nye subsidieberegning for ansøgeren, er årsagen til den nye beregning virkningen af den lovgivningsmæssige ændring i 2016 for ansøgeren. Kommissionen afviste derfor påstanden.

1.6. **Spørgeskemaer og kontrolbesøg**

(13) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at evaluere virkningerne for ansøgeren af de lovgivningsmæssige ændringer i forbindelse med gennemførelsen af ordningen om direkte subsidier.

(14) Kommissionen sendte et spørgeskema til ansøgeren (herunder de forretningsmæssigt forbundne virksomheder) og til de tyrkiske myndigheder. Begge parter indsendte fuldstændige spørgeskemabesvarelser. Kommissionen efterprøvede oplysningerne i spørgeskemabesvarelsen hos ansøgeren.

1.7. **Fremlæggelse af oplysninger**

(15) Den 27. februar 2020 fremlagde Kommissionen de vigtigste kendsgerninger og betragtninger for alle interesserede parter, på grundlag af hvilke den havde til hensigt at foreslå en ændring af den toldsats, der gælder for ansøgeren. De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger senest den 12. marts 2020 og anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer. Kommissionen tog de interesserede parters bemærkninger i betragtning og indarbejdede dem, hvor det var relevant. Efter fremlæggelsen af oplysninger afholdt Kommissionen en høring med ansøgeren den 12. marts 2020.

(16) Efter at have vurderet bemærkningerne fra parterne efter fremlæggelsen af oplysninger fremlagde Kommissionen den 3. april 2020 supplerende oplysninger. Den underrettede alle interesserede parter om, at den havde til hensigt at ændre den toldsats for ansøgeren, der var foreslået i det oprindelige dokument med fremlæggelse af oplysninger. De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til de nyligt fremlagte kendsgerninger og betragtninger senest den 8. april 2020 og anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer. Kommissionen tog de interesserede parters nye bemærkninger i betragtning og indarbejdede dem, hvor det var relevant.

2. **DEN UNDERSØGTE VARE OG SAMME VARE**

2.1. **Den undersøgte vare**

(17) Den undersøgte vare er regnbueørred (*Oncorhynchus mykiss*):

— levende, af vægt pr. stk. højst 1,2 kg, eller

— ferske, kølede, frosne og/eller røgede:

— i form af hele fisk (med hoved), med eller uden gæller, rensede eller urensede, af vægt pr. stk. højst 1,2 kg, eller

— uden hoved, med eller uden gæller, rensede eller urensede, af vægt pr. stk. højst 1 kg, eller

— i form af fileter, af vægt pr. stk. højst 400 g,

med oprindelse i Tyrkiet og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 og ex 0305 43 00 (Taric-kode 0301 91 90 11, 0302 11 80 11, 0303 14 90 11, 0304 42 90 10, 0304 82 90 10 og 0305 43 00 11) (»den undersøgte vare«).

(18) Kommissionen konkluderede som i den oprindelige undersøgelse, at varer fremstillet i Unionen og varer fremstillet i Tyrkiet er samme vare i henhold til grundforordningens artikel 2, litra c).

3. **RESULTATER AF UNDERSØGELSEN**

3.1. **Oprindelig undersøgelse**

(19) Subsidier til ørredproduktion i Tyrkiet er reguleret ved et dekret, som vedtages af den tyrkiske regering på årsbasis. Dekretet indeholder bestemmelser om grundlæggende betingelser og subsidiebeløb til akvakulturproduktion i Tyrkiet. Procedurer og principper vedrørende gennemførelsen af dekretet fastlægges derefter nærmere i bekendtgørelser fra ministeriet for fødevarer, landbrug og husdyr hvert år.

(20) I forbindelse med den oprindelige undersøgelse blev det konstateret, at der ydes subsidier på grundlag af dekret nr. 2013/4463 af 7. marts 2013 om landbrugssubsidier i 2013, offentliggjort i den tyrkiske statstidende nr. 28612 af 8. april 2013 (»dekretet fra 2013«). Dekretet vedrørte ørreder produceret i 2013.

(21) I henhold til dekretet blev subsidierne indrømmet alle ørredproducenter, der var i besiddelse af en gyldig produktionstilladelse til akvakulturbrug. En produktionstilladelse kan vedrøre produktion i havbrug og dambrug eller en produktion på landbaserede anlæg. En ørredproducent kan have flere produktionstilladelser (akvakulturbrug) til samme dambrug eller det samme område i havet.

(22) Produktionen i forbindelse med hver af disse tilladelser var berettiget til subsidier op til følgende grænser: 0,65 tyrkiske lira (»TL«) pr. kg ørred for produktion op til 250 ton om året; for produktionen fra 251 til 500 ton modtog ørredproducenter halvdelen af dette beløb (0,325 TL pr. kg). Der kunne ikke ydes subsidier til produktion på over 500 ton.

(23) I den oprindelige undersøgelsesperiode rådede ansøgeren over 13 akvakulturbrug (svarende til 13 tilladelser). Ansøgeren modtog subsidier for 11 af sine akvakulturbrug.

3.2. **Konstateringer i gennemførelsesforordning (EU) 2018/823**

(24) I gennemførelsesforordning (EU) 2018/823 vurderede Kommissionen den lovgivningsmæssige ændring i 2016 og dens indvirkning på den samlede subsidiering af ørredproducenter i Tyrkiet.

(25) Den konstaterede, at i 2016 blev ørredproducenterne indrømmet subsidier på grundlag af dekret nr. 2016/8791 ([6]) om landbrugssubsidier i 2016 (»dekretet fra 2016«). Desuden indeholdt bekendtgørelse nr. 2016/33 ([7]) vedrørende tilskud til akvakultur de nærmere betingelser for de pågældende subsidier.

(26) Mens subsidiebeløbet i TL pr. kg forblev på 2013-niveauet, blev akvakulturbrug med tilladelser, som var »beliggende i samme potentielle område, bestemt af ministeriet, i samme dambrugsbassin eller i regionale dambrugsbassiner i samme område«, udelukket fra subsidier ved en ny artikel 4.16 i dekretet fra 2016.

(27) I henhold til denne artikel og i modsætning til situationen i den oprindelige undersøgelse forholdt det sig således, at i tilfælde, hvor en ørredproducent havde mere end én produktionstilladelse (eller et »akvakulturbrug«) i samme potentielle område i havet som defineret af ministeriet, i samme bassin (opdæmning) eller i samme bassiner i de samme regioner, som tilhørte den samme person eller den samme virksomhed, blev disse tilladelser eller akvakulturbrug betragtet som én enkelt tilladelse eller et enkelt akvakulturbrug tilhørende denne virksomhed, og de direkte subsidier skulle udbetales i henhold til denne fortolkning.

(28) Kommissionen konkluderede imidlertid, at denne begrænsning ikke i væsentlig grad påvirkede det samlede niveau for subsidier, der blev ydet til en stor del af ørredproducenterne i Tyrkiet som helhed. Da den tyrkiske regering desuden havde indført nye subsidier baseret på budgetprognosen for de følgende år, konkluderede Kommissionen, at faldet i subsidier generelt kun kan være midlertidigt og ikke kan betragtes som en varig ændring.

(29) Samtidig bemærkede Kommissionen, at virkningen varierede på virksomhedsniveau alt afhængigt af den enkelte virksomheds produktion. Ørredproduktionen i Tyrkiet er baseret på familieforetagender, og sektoren er fragmenteret og består hovedsageligt af små og mellemstore virksomheder. For disse små virksomheder ville antallet af licenser, som der kunne ydes subsidier til, forblive uændret, hvis der var tale om et eller flere akvakulturbrug i samme område. Fra 2016 kunne virksomheder med mere end én licens i samme region eller område under den gamle ordning dog kun modtage direkte subsidier for én af dem. Selv om de fleste af de (små) virksomheder kun blev berørt i begrænset omfang eller slet ikke af 2016-reformen, var det derfor sandsynligt, at virksomheder eller grupper af virksomheder som ansøgeren ville blive påvirket af ændringen i væsentligere grad.

3.3. **Virkninger af den lovgivningsmæssige ændring for ansøgeren og andre subsidier modtaget af ansøgeren i den nuværende undersøgelsesperiode (»NUP«)**

3.3.1. *Direkte subsidier til ansøgeren*

(30) I 2018 blev ørredproducenterne indrømmet subsidier på grundlag af dekret nr. 2018/11460 ([8]) om landbrugssubsidier i 2018 (»dekretet fra 2018«). Desuden indeholdt bekendtgørelse nr. 2018/24 ([9]) vedrørende tilskud til akvakultur de nærmere betingelser for de pågældende subsidier. Som bekræftet i den oprindelige undersøgelse udgør disse foranstaltninger udligningsberettigede subsidier (jf. betragtning 61-62 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1195/2014 ([10])). Kommissionen reviderede det subsidiebeløb, der blev tildelt ansøgeren i NUP.

(31) I NUP (2018) havde ansøgeren 11 akvakulturbrug. Brugene lå i tre forskellige regioner. Før den lovgivningsmæssige ændring ville ansøgeren være berettiget til subsidier til alle sine 11 akvakulturbrug (jf. betragtning 22). Som følge af den lovgivningsmæssige ændring i 2016 og i overensstemmelse med den gældende lovgivning i NUP var denne imidlertid kun berettiget at modtage subsidier for den undersøgte vare for et akvakulturbrug pr. region.

([6]) Tyrkisk dekret nr. 2016/8791 om landbrugssubsidier i 2016 af 25. april 2016 (gennemført med tilbagevirkende kraft fra 1. januar 2016).

([7]) Bekendtgørelse nr. 2016/33 »Tilskud til akvakultur« vedrørende gennemførelsen af dekret nr. 2016/8791 blev offentliggjort i Tyrkiets statstidende den 3. august 2016.

([8]) Tyrkisk dekret nr. 2018/11460 om landbrugssubsidier i 2018 af 2. februar 2018 (gennemført med tilbagevirkende kraft fra 1. januar 2018).

([9]) Bekendtgørelse nr. 2018/24 »Tilskud til akvakultur« vedrørende gennemførelsen af dekret nr. 2018/11460 blev offentliggjort i Tyrkiets statstidende den 29. maj 2018.

([10]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1195/2014 af 29. oktober 2014 om indførelse af en midlertidig udligningstold på importen af visse former for regnbueørred med oprindelse i Tyrkiet (EUT L 319 af 6.11.2014, s. 1).

(32) I NUP modtog ansøgeren således kun subsidier for to af sine 11 akvakulturbrug ([11]) inden for de grænser, der er nævnt i dekretet fra 2018 nedenfor (sammenlignet med 11 akvakulturbrug, der ville have været berettiget til subsidier i henhold til den lovgivning, der var gældende før 2016).

(33) Subsidierne i NUP var som følger: For produktion op til 250 ton blev subsidierne fastsat til 0,75 TL/kg, mellem 250 ton og 500 ton blev subsidierne fastsat til 0,375 TL/kg, og der blev ikke ydet subsidier til en produktion på over 500 ton ([12]).

(34) Efter samme metode som fastsat i den oprindelige undersøgelse var den samlede fordel for fisk fra eget opdræt for ansøgeren det gennemsnitlige direkte subsidiebeløb, der blev modtaget i NUP. For de indkøbte fisk blev fordelen beregnet på grundlag af de samlede subsidier, der var ydet af de tyrkiske myndigheder, og divideret med den samlede ørredproduktion i Tyrkiet. Beregningen af fordelen førte til en ad valorem-subsidiesats på 1,44 %.

(35) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede ansøgeren, at støtteordningen for »god opdrætspraksis« blev ophævet i 2019, og at Kommissionen derfor ikke burde tage den i betragtning ved beregningen af den indirekte støtte. Ansøgeren hævdede også, at det administrationsgebyr, der skulle fratrækkes subsidiebeløbet, ikke var på 0,2 %, men på 2 %.

(36) Kommissionen accepterede disse to påstande og foretog en ny beregning af subsidiesatserne. Beregningen af fordelen førte til en ny ad valorem-subsidiesats på 1,42 %.

(37) Ansøgeren hævdede også, at Kommissionen burde have taget i betragtning, at kriterierne for støtteberettigelse ændrede sig i 2019. Ifølge de nye betingelser kunne en opdrætter få 0,75 TL pr. kg for en produktion på maksimalt 350 ton. I forhold til 2018 faldt den maksimale fordel pr. fiskerilicens således. Kommissionen fandt, at den kun burde basere sine beregninger på verificerede data fra NUP. Den afviste derfor påstanden.

(38) Efter fremlæggelsen af oplysninger henviste DAO også til de nye betingelser for direkte subsidier i 2019. Ifølge DAO kunne en opdrætter, der producerer mellem 250 og 350 ton, i 2019 modtage et større subsidiebeløb end i 2018. DAO anmodede derfor Kommissionen om at afgøre, om ansøgeren i 2019 kunne købe de pågældende fisk fra disse opdrættere og dermed indirekte nyde godt af et større subsidiebeløb end i 2018.

(39) Kommissionen mindede først om, at det maksimale subsidiebeløb, der kan modtages pr. fiskerilicens, faldt i 2019 (jf. betragtning 37). Opdrættere, der producerer mere end 350 ton ørred, modtog derfor et mindre subsidiebeløb pr. fiskerilicens. Hvis ansøgeren havde købt fisk af disse opdrættere, ville virksomheden således have modtaget et mindre subsidiebeløb end i 2018. For det andet skulle beregningen af de indirekte subsidier, som det var tilfældet i NUP, baseres på de gennemsnitlige subsidier pr. ton købt fisk. Et sådant gennemsnit kunne ikke afspejle situationen for hver enkelt opdrætter, som ansøgeren købte fisk af. Kommissionen afviste derfor påstanden.

3.3.2. *Støtte til opdræt af ørreder i yngelanlæg, der er beskyttet mod sygdomme*

(40) I 2018 indførte de tyrkiske myndigheder en ny støtteordning for opdræt af ørreder i yngelanlæg, der er beskyttet mod sygdomme. Denne ordning blev ikke undersøgt i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. Støttebetingelserne og støttebeløbene blev fastsat i dekretet fra 2018 og bekendtgørelse nr. 2018/24 (jf. betragtning 30).

(41) Hvis en virksomhed driver et yngelanlæg til ørreder, som opfylder visse sikkerhedskriterier, kunne den drage fordel af en støtte på 60 TL pr. stk. for højst 10 000 stk. (det maksimale subsidiebeløb var på 600 000 TL om året).

(42) Kommissionen fandt, at støtten (i form af direkte tilskud) udgjorde subsidier til ørredproduktion svarende til direkte subsidier, nemlig et finansielt bidrag, der giver en fordel i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2. Da støtten blev ydet til ørredproducenterne, konkluderede Kommissionen, at ordningen var specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Fordelen bestod i direkte tilskud til ørredproducenter, der opfyldte kriterierne for støtteberettigelse.

(43) Den konkluderede derfor, at støtten kunne betragtes som udligningsberettigede subsidier.

([11]) I en af regionerne opdrættede ansøgeren en type ørred på over 1,2 kg (vare, der ikke er omfattet af undersøgelsen), og virksomheden brugte ikke akvakulturbruget til at opdrætte ørreder, der var omfattet af definitionen af den pågældende vare. Ansøgeren har derfor modtaget tilskud til to ud af de tre subsidieberettigede regioner.

([12]) Lofterne blev indført ved lovgivning vedtaget i 2017.

(44) Under kontrolbesøget anførte virksomhedens produktionschef, at virksomheden havde investeret og ville investere yderligere i udstyr for at blive berettiget til subsidierne i de kommende år. Virksomhedens administrerende direktør og retlige repræsentanter tilbageviste imidlertid disse oplysninger, idet de gjorde gældende, at en sådan beslutning var betinget af bestyrelsesmedlemmernes godkendelse og under alle omstændigheder ikke var planlagt.

(45) I betragtning af produktionschefens klare og utvetydige oplysninger om investeringsforanstaltninger, der er truffet tidligere, og modstridende erklæringer fra virksomhedens repræsentanter under kontrolbesøget, anså Kommissionen det for sandsynligt, at virksomheden ville drage fordel af ordningen i fremtiden og beregnede en maksimal fordel, udtrykt som en ad valorem-subsidiesats på 0,72 %. Den meddelte parterne sin hensigt i dokumentet med fremlæggelse af oplysninger.

(46) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde de tyrkiske myndigheder og ansøgeren indsigelse mod Kommissionens hensigt om at udligne ordningen, som fremgik af dokumentet med fremlæggelse af oplysninger. De gjorde gældende, at ansøgeren ikke var omfattet af ordningen og ikke havde indgivet nogen ansøgning til regeringen vedrørende ordningen. Der var heller ingen betaling fra regeringen til ansøgeren i 2018 eller 2019 i henhold til ordningen. Den tyrkiske regering påpegede også, at ordningen under alle omstændigheder var begrænset til tre år.

(47) Ansøgeren fremsendte endvidere den 23. marts 2020 et officielt brev, der skulle imødegå Kommissionens tvivl om, hvorvidt det var sandsynligt, at virksomheden ville modtage nogen form for støtte under ordningen i fremtiden. Ansøgeren forpligtede sig til ikke at foretage investeringer med henblik på at blive omfattet af ordningen indtil 2025. Derudover vil ingen forretningsmæssigt forbundet virksomhed i Kiliç Group indgive nogen ansøgning under denne ordning, hvis investeringen foretages i 2025 eller derefter.

(48) Efter ansøgerens fremsendelse af brevet gjorde DAO gældende, at brevet var et bevis skabt af ansøgeren selv, og at Kommissionen ikke burde tage hensyn til dette. DAO hævdede endvidere, at ansøgeren ikke har påtaget sig nogen forpligtelser i forhold til andre subsidieordninger.

(49) På grundlag af ovenstående oplysninger foretog Kommissionen en fornyet vurdering af, hvorvidt det var sandsynligt, at ansøgeren ville modtage fordele i henhold til ordningen i fremtiden. Regeringen fremsatte bemærkninger, som forsikrede den om, at ansøgeren ikke var berettiget til støtte under ordningen og ikke havde ansøgt herom i undersøgelsesperioden eller i 2019. Den noterede sig desuden virksomhedens brev af 23. marts 2020 om, at den ikke ville blive støtteberettiget før tidligst i 2025. Med hensyn til DAO's påstand om, at brevet var et bevis sammensat af ansøgeren selv, der først var fremkommet efter fremlæggelsen af oplysninger, var Kommissionen af den opfattelse, at brevet blev fremlagt inden for fristen efter fremlæggelsen af oplysninger, dvs. tidligt nok til, at ansøgeren kunne udøve sine rettigheder, og dets indhold kunne således ikke lades ude af betragtning. Desuden har Kommissionen pligt til at vurdere alle de bemærkninger, der er fremsendt for alvor, da formålet med fremlæggelsen af oplysninger ellers ville blive undergravet. Brevet svarer til et fast tilsagn fra ansøgeren og vedrører vurderingen af sandsynligheden for at modtage kompenserende fordele i henhold til denne ordning i fremtiden. Den omstændighed, at der i brevet ikke nævnes andre subsidieordninger, er derfor irrelevant. På denne baggrund besluttede Kommissionen ikke at udligne denne ordning.

(50) Efter den supplerende fremlæggelse af oplysninger gentog DAO, at Kommissionen har pligt til at tage hensyn til forhold, der vedrører en periode efter undersøgelsesperioden, og at Kommissionen burde have bekræftet sin oprindelige vurdering ved at medtage støtten i beregningen. DAO gjorde navnlig indsigelse mod Kommissionens beslutning om at acceptere brevet fra ansøgeren som et pålideligt bevis. Det blev gjort gældende, at bestyrelsesbeslutningen ikke var bindende og kunne ændres på et hvilket som helst tidspunkt. Efter DAO's opfattelse udgjorde det en tilsidesættelse af det grundlæggende retsprincip om, at det ikke må være tilladt for en virksomhed at skabe beviser til fordel for sig selv i forhold til de oplysninger, der fremgår af det kontrolbesøg, der er foretaget vedrørende de investeringsforanstaltninger, der er truffet tidligere.

(51) Kommissionen fandt, at beslutningen om ikke at udligne ordningen ikke udelukkende var baseret på ansøgerens tilsagnserklæring, men også på andre faktuelle beviser, såsom oplysninger fra regeringen om, at ansøgeren hverken søgte om støtte eller var berettiget til støtte under ordningen. Kommissionen gentog, at den var forpligtet til at vurdere alle de oplysninger og beviser, der blev modtaget efter fremlæggelsen af oplysninger, og i denne forbindelse var det forhold, at ansøgeren afgav tilsagnet til formålet, ikke afgørende for vurderingen af sandsynligheden for, at ansøgeren drager fordel af ordningen i fremtiden. Den mindede endvidere om, at det var ubestridt, at ansøgeren ikke havde foretaget alle de investeringer, som var nødvendige for at komme i betragtning til støtte under ordningen. Kommissionen afviste således påstanden.

(52) Da spørgsmålet om udligning af støtte til opdræt af ørreder i yngelanlæg, der er beskyttet mod sygdomme, ikke længere var relevant, har Kommissionen ikke taget stilling til DAO's bemærkninger til den korrekte beregning af de fremtidige fordele ved denne ordning.

3.3.3. *Subsiderede lån*

(53) I NUP nød ansøgeren godt af seks præferencelån til finansiering af driftskapital. Lånene blev ydet af Tyrkiets landbrugsbank (Türkiye Cumhurriyetti Ziraat bankasi eller »Ziraat Bankasi«), hvad specifikt angår lån i forbindelse med landbrugsproduktion, og af Türk Eximbank ([13]), hvad angår lån, der er knyttet til eksportaktiviteter. I overensstemmelse med resultaterne i den oprindelige undersøgelse ([14]), og da der ikke blev fremlagt dokumentation for, at situationen havde ændret sig, fastslog Kommissionen, at begge banker gennemfører statens politik og er offentlige organer i grundforordningens forstand.

(54) Det relevante retsgrundlag var dekret 2018/11188 (Ziraat Banks lavtforrentede investerings- og driftslån til landbrugsproduktion) og Türk Eximbanks rediskonteringsprogram ([15]).

(55) Fordelen for ansøgeren bestod i, at virksomheden kunne nyde godt af renter, der er lavere end normalt på markedet. Kommissionen tildelte fordelen i forbindelse med rediskonteringsprogrammet eksportsalget, mens de øvrige subsidierede lån til gruppens samlede produktion blev tildelt det samlede salg. Den samlede fordel ved de seks lån førte til en ad valorem-subsidiesats på 0,15 %.

(56) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede ansøgeren, at den for et af de anfægtede lån skulle betale provision, mens benchmarklånet var uden provision. Det blev gjort gældende, at Kommissionen burde have nedsat fordelen i overensstemmelse hermed. Kommissionen fandt, at hvis en rimelig sammenligning skulle foretages, måtte beregningerne kun foretages ved at sammenligne rentesatserne uden nogen andre bankomkostninger på nogen side for det faktiske låns eller benchmarklånets vedkommende. Kommissionen afviste således påstanden.

(57) Endvidere anfægtede ansøgeren, at Kommissionen havde anvendt samme benchmark til at fastslå en fordel for to af de udlignede lån, der var blevet ydet i forskellige perioder. Desuden fremførte ansøgeren, at rentesatsen for et af de anfægtede lån blev fastsat på et månedligt (og ikke et årligt) grundlag, og ansøgerens rentesats blev derfor fastsat til en markedsrente. Kommissionen accepterede begge påstande. Dette resulterede i en ny ad valorem-subsidiesats for disse lån på 0,13 %.

3.4. **Nye udligningstakster for ansøgeren**

(58) Ansøgerens samlede fordel førte til en ad valorem-subsidiesats på 1,55 %.

Direkte subsidier	1,42 %
Subsiderede lån	0,13 %
I alt	**1,55 %**

(59) Ovenstående konklusioner vedrører ansøgerens specifikke situation og påvirker således ikke niveauet for subsidiesatserne for virksomheder, der er opført i bilaget til den oprindelige forordning.

(60) Efter fremlæggelsen af oplysninger og den supplerende fremlæggelse af oplysninger hævdede de tyrkiske myndigheder, at Kommissionen burde have genberegnet subsidiesatsen for »alle andre virksomheder«. Kommissionen afviste denne påstand. Den gentog, at den delvise interimsundersøgelse og dens konklusioner om et betydeligt fald i subsidiebeløbet kun vedrørte ansøgeren. Kommissionen mindede også om, at resultaterne over for alle andre tyrkiske ørredproducenter forblev uændrede. I den forbindelse bemærkede Kommissionen endvidere, som anført i indledningsmeddelelsen (afsnit 5), at hvis en interesseret part mener, at det er berettiget at foretage en fornyet undersøgelse af de foranstaltninger, der finder anvendelse på den, kan parten anmode om en fornyet undersøgelse i henhold til antisubsidiegrundforordningens artikel 19.

([13]) Programmet kan gennemføres direkte af Türk Eximbank eller under inddragelse af private banker.
([14]) Jf. betragtning 67 og 69 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1195/2014.
([15]) Der gives nærmere oplysninger i gennemførelsesprincipperne og i cirkulæret om rediskonteringskreditter for eksport og valutaindtjenende tjenesteydelser (rediskonteringsprogrammet).

(61) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremførte de tyrkiske myndigheder, at hvis Kommissionen så bort fra fordelen under »støtte til opdræt af ørreder i yngelanlæg, der er beskyttet mod sygdomme«, var den samlede ad valorem-subsidiesats ubetydelig. De gentog denne påstand efter den supplerende fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen mindede om, at bagatelgrænsen er på 1 %, men for udviklingslande er den på 2 %. Den mindede endvidere om, at ved anvendelsen af artikel 14, stk. 5, betragtes et land som et udviklingsland, hvis det er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 af 25. oktober 2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 (EUT L 303 af 31.10.2012, s. 1) ([16]). Da Tyrkiet ikke er opført på listen over støtteberettigede lande i henhold til nævnte forordning, afviste Kommissionen påstanden.

3.5. **Væsentlig ændring af omstændighederne og den varige karakter af den lovgivningsmæssige ændring**

(62) Ovenstående resultater vedrørende ansøgerens specifikke situation bekræftede konklusionerne i gennemførelsesforordning (EU) 2018/823, som er sammenfattet i betragtning 24-29. Selv om den generelle situation i forhold til alle ørredproducenter i Tyrkiet (dvs. situationen for en gennemsnitlig ørredproducent) blev vurderet i ovennævnte forordning, blev det også konstateret, at nogle ørredproducenter modtog betydeligt færre subsidier efter den lovgivningsmæssige ændring i 2016 (betragtning 49 i gennemførelsesforordning (EU) 2018/823).

(63) Kommissionen konkluderede, at dette var tilfældet for ansøgeren. Den konstaterede for det første, at den ad valorem-subsidesats på 1,55 %, der blev beregnet for nylig, udgjorde et betydeligt fald i forhold til den sats på 9,5 %, der blev fastsat i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.

(64) For det andet kunne ansøgeren ikke drage fordel af mange andre subsidieordninger for fuldt ud at kompensere for faldet i direkte subsidier ([17]).

(65) Desuden blev den lovgivningsmæssige ændring, der førte til et fald i antallet af akvakulturbrug, indført i 2016, og den var fortsat i kraft i NUP (2018) og i 2019 ([18]), dvs. allerede i en periode på fire år. Den tyrkiske regering har ikke meddelt Kommissionen nogen planer om at genindføre kriterierne for støtteberettigelse fra før 2016. Derfor anså Kommissionen ændringen fra 2016 for at være en varig ændring, jf. grundforordningens artikel 19, stk. 4.

(66) Efter fremlæggelsen af oplysninger og den supplerende fremlæggelse af oplysninger anfægtede DAO Kommissionens konklusion om, at faldet i de subsidier, som ansøgeren modtog, var af varig karakter. Efter DAO's opfattelse burde Kommissionen have vurderet den varige karakter af subsidieringssystemet som helhed og ikke kun have fokuseret på ændringen i en af støtteordningerne i 2016. DAO hævdede endvidere, at de tyrkiske myndigheder efter 2016 var fortsat med at indføre nye subsidieordninger for at kompensere for faldet i subsidiering som følge af ændringen i 2016, nemlig subsidier til produktion i lukkede systemer, subsidier til ørreder med en vægt på over 1 kg, subsidier til god opdrætspraksis og subsidier til mærkning af fisk. DAO hævdede også, at Kommissionen i sin beregning ikke tog hensyn til de nye betingelser for støtteberettigelse for ordningen for »støtte til opdræt af ørreder i yngelanlæg, der er beskyttet mod sygdomme«, og at det maksimale beløb, der kan modtages, blev forhøjet i 2019. Endvidere fandt DAO, at enhver ny investering fra ansøgerens side for at opnå støtte ville blive foretaget ved hjælp af et subsidieret statslån.

(67) Som forklaret ovenfor vurderede Kommissionen ikke blot virkningen af lovændringen i 2016, for så vidt angår ansøgeren, men også af enhver ny subsidieordning, som ansøgeren kunne drage fordel af i NUP og efterfølgende. Den fandt, at ansøgeren ikke var berettiget til at modtage nogen subsidier til ordninger for produktion i lukkede systemer, da ansøgerens ørredproduktion finder sted i dambrugsbassiner og ikke i et lukket system, der opfylder kravene til støtteberettigelse. Kommissionen fandt også, at subsidierne til mærkning af fisk og god opdrætspraksis blev standset i henholdsvis 2018 og 2019. Desuden konstaterede og kontrollerede Kommissionen, at subsidiet til ørreder på over 1 kg skulle være til fordel for ørreder på over 1,2 kg, dvs. ørreder, der ikke falder ind under

([16]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/918/EU af 16. december 2014 om afslutning af antisubsidieproceduren vedrørende importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien og Vietnam (EUT L 360 af 17.12.2014, s. 65, betragtning 76, fodnote 3).

([17]) Som forklaret i betragtning 32-41 øgede fordelen fra ordningen for støtte til opdræt af ørreder i yngelanlæg, der er beskyttet mod sygdomme, og fra subsidierede lån kun subsidiesatsen for Kiliç Group med 0,72 %, og den kompenserede derfor ikke for faldet i de direkte subsidier.

([18]) I 2019 var det maksimale subsidiebeløb pr. licens 0,75 TL pr. kg for højst 350 000 kg. I forhold til 2018 var det samlet set et fald i det maksimale beløb, der skulle modtages pr. fiskerilicens.

definitionen af den pågældende vare. Endelig opnåede ansøgeren, som forklaret i betragtning 40-52, ikke støtte til yngelanlæg, der er beskyttet mod sygdomme, i undersøgelsesperioden, og der var ingen sandsynlighed for, at ansøgeren ville modtage en sådan støtte før 2025. I betragtning af den fornyede vurdering af nye oplysninger, jf. betragtning 46-47, konkluderede Kommissionen, at ansøgeren i fremtiden ikke ville modtage nogen form for subsidier under ordningen for »støtte til opdræt af ørreder i yngelanlæg, der er beskyttet mod sygdomme«.

(68) Kommissionen fandt også, at påstanden om, at ansøgeren ville finansiere eventuelt nyt udstyr ved hjælp af et subsidieret lån, var baseret på en mulighed og ikke på noget konkret bevis. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

(69) På grundlag af ovenstående fastholdt Kommissionen, at i henhold til grundforordningens artikel 19, stk. 4, og på grundlag af ovenstående konklusioner har omstændighederne med hensyn til subsidiering ændret sig væsentligt, og faldet i direkte subsidier er af varig karakter, for så vidt angår ansøgeren.

3.6. **Konklusion**

(70) Det følger af ovenstående, at udligningstolden for ansøgeren bør ændres som anført i afsnit 3.4.

(71) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 ([19]) —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/309 foretages følgende ændringer, for så vidt angår ansøgeren:

Virksomhed	Udligningstold	Taric-tillægskode
BAFA Su Ürünleri Yavru Üretim Merkezi Sanayi Ticaret AŞ	1,5 %	B965

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den *Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2020

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

([19]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).